

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 2), תשכ"ט-1969 *

1. ב¹סעיף 1 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951: (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) במקום הגדרת "התגוננות אזרחית" יבוא:
"התגוננות אזרחית" - האמצעים הנקוטים לשם התגוננות מפני כל התקפה או סכנת התקפה על האוכלוסייה האזרחית או לשם צמצום תוצאותיה של התקפה כזאת, להוציא אמצעי לחימה שלא להגנה עצמית";
- (2) במקום הגדרת "רשות מקומית" יבוא:
"רשות מקומית" - עירייה או מועצה מקומית, ובמקום שאין אלה - תאגיד או יחיד הממלאים בו למעשה תפקידים של שלטון מקומי";
- (3) בסופו יבוא:
"חייל" - כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955².
2. ב⁶סעיף 6 לחוק העיקרי, ב^{קטן}סעיף קטן (ב), בפסקה (2), בסופה יבוא:
"אולם במחוז שהוא חלק של פיקוד הגא כאמור בסעיף 6א יבוא במקום כל אלה נציג שר הפנים בלבד שיתמנה על ידיו מבין עובדי משרדו."
3. סעיף 6א לחוק העיקרי יסומן "ב6", ואחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
"פיקוד הגא 6א. (א) ראש הגא רשאי להורות כי שני מחוזות הגא או יותר יהיו פיקוד הגא, ומשעשה כן, ימנה קצין בצבא-הגנה לישראל להיות מפקד הגא פיקודי.
(ב) למפקד הגא פיקודי יהיו לגבי מחוזות הגא שבפיקודו התפקידים והסמכויות של מפקד הגא מחוזי, כולם או מקצתם, ותפקידים נוספים, הכל כפי שיוורה ראש הגא.
(ג) בכל פיקוד הגא תוקם מועצה פיקודית של הגא שתפעל כגוף מייעץ על יד מפקד הגא פיקודי ותהא מורכבת מחברים אלה:
(1) מפקד הגא פיקודי, שיהיה יושב ראש המועצה;
(2) מפקדי הגא המחוזיים שבפיקוד;
(3) נציגים של שר הבריאות, שר החינוך והתרבות, שר המשטרה, שר הסעד, שר העבודה, שר הפנים ושר התחבורה - נציג אחד לכל שר והוא יתמנה על ידיו מבין עובדי משרדו;
(4) נציגי רשויות מקומיות בפיקוד, ושר הפנים יקבע אותן ואת מספר נציגיהן;
(5) נציג אחד של סניף מגן דוד אדום בישראל אשר בפיקוד, והוא יתמנה על ידי יושב ראש הועד הפועל של מגן דוד אדום בישראל;
(6) נציג אחד של רשויות הכבאות אשר בפיקוד, והוא יתמנה על ידי מפקח הכבאות הראשי;

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז בתמוז תשכ"ט (2 ביולי 1969); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 777, תשכ"ח, עמ' 229.

1 ס"ח תשי"א, עמ' 78; ס"ח תשכ"ד, עמ' 126.

2 ס"ח תשט"ו, עמ' 171.

(7) נציגה אחת של ארגון נשים בפיקוד, והיא תתמנה על ידי שר הפנים בהמלצת ארגון ארצי של ארגוני נשים, שהוא לדעת השר יציג ונוגע בדבר.

(ד) מפקד הגא פיקודי רשאי, באישור המועצה הפיקודית, להטיל על חבר המועצה כל תפקיד הנוגע לשיתוף הציבור ומוסדותיו בהתגוננות האזרחית או להדרכתם, להכוונתם ולתיאום פעולתם של ארגוני העזר שבפיקוד, ובלבד שהתפקידים שיוטלו על חבר פלוני לא יחרגו מתחום הפעולות של השר או של הגוף שהוא מייצגו.

4. בסעיף 6 לחוק העיקרי, אחרי המלים "המועצה הארצית" בכל מקום שהן יבוא "המועצה הפיקודית".

5. במקום סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:
7. שר הבטחון רשאי להכריז על תפקיד פלוני בהגא כעל תפקיד נדרש "תפקידים נדרשים בהגא" בהגא, וכן רשאי הוא, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, להכריז על תפקיד נדרש בהגא כעל תפקיד נדרש חיוני.

6. בסעיף 7א לחוק העיקרי —
(1) בסעיף קטן (ב), במקום "ולפי התנאים שנקבעו בו" יבוא "או קצין שהמפקד הסמיכו לכך ולפי התנאים שנקבעו בצו", ובמקום הסיפה המתחילה במלים "ובלבד שבתקופה שאינה תקופת קרבות" יבוא "ובלבד שבתקופה שאינה תקופת קרבות —

(1) לא ייקרא אדם לפי סעיף זה לשירות שנתי או חדשי באחד מימי מנוחתו כמשמעותם בפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948;³
(2) לא ייקרא אדם לשירות חדשי לזמן שלמעלה משלוש שעות לחודש ולשירות שנתי לזמן שלמעלה משלושה ימים לשנה."

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:
"ב(ב) בעל תפקיד נדרש שניתנה לו הודעת הצבה ימסור לרשות ובמועד שנקבעו בתקנות הודעה בכתב על שמו, גילו, משלח ידו, נסיונו המקצועי המעשי, מענו, מקום עסקיו או עבודתו ומצבו המשפחתי, וכן ימסור הודעה בכתב כאמור על כל שינוי שחל בפרטים אלה, על יציאתו לחוץ-לארץ העולה לפי המשוער על חודש ימים ועל שובו."

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
"ה) בסעיף זה, "קצין" — לרבות בעל דרגת קצונה של הגא."

7. בסעיף 7ב לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) מותר יהיה להציב אדם למלא תפקיד נדרש חיוני, לקרוא לו למלא תפקיד כאמור או לקרוא לו ליטול חלק בתמרוני הגא, אף מחוץ לתחום הרשות המקומית שבו הוא גר או עובד, ובלבד שלא יוצב או ייקרא כך מחוץ לתחום מחוזו הגא שבו הוא גר או עובד."

3 ע"ר תש"ח, חוספת א', עמ' 1, עמ' 12.

8. אחרי סעיף 7ד לחוק העיקרי יבוא:

7ה. "תשלום בתקופת
קרבנות
(א) הממלא תפקיד נדרש לפי סעיף 7א, או מי שהוא חבר ארגון עזר ואינו זכאי לשכר מהארגון, וממלא על פי הוראות מפקד הגא מחוזי תפקיד בתחום ההתגוננות האזרחית, זכאי בתקופת קרבות, בעד כל יום שבו מילא תפקיד כאמור, לתשלום מאוצר המדינה, כפי שנקבע אותה שעה בצו לפי סעיף 3 (ב) לחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]⁴, למשרת בשירות חירום; אולם אם שולמה לו בעד אותו יום על ידי מעבידו תמורה כל שהיא המשתלמת בעד עבודה, רשאי המעביד לנכות סכום השווה למה ששולם בעד אותו יום מאוצר המדינה מכל תשלום המגיע מהמעביד לאותו אדם בעד עבודתו או בקשר אליה. (ב) שר הבטחון רשאי לתאם, לענין סעיף זה, את סולם הדרגות בהגא ובארגון העזר לסולם הדרגות בצבא-הגנה לישראל."

9. בסעיף 8 (א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) מי שהתנדב לשירות מילואים ונשלח להגא על מנת לשרת בו;

(5) מי שנשלח להגא על מנת לשרת בו והוא נמנה עם הכוחות הסדירים של צבא-הגנה לישראל, אם על פי חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]⁵, ואם על פי התנדבות, בין בהתחייבות לשירות קבע ובין בדרך אחרת."

10. בסעיף 10 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 10

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "אחוז" יבוא "סכום";

(2) בסעיף קטן (ה) יימחקו המלים "בהתייעצות עם המועצה הארצית".

11. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 10א

10א. "תקציב הגא
מקומי
(א) בנוסף לסכום השתתפותה בתקציב הגא לפי סעיף 10, תכלול רשות מקומית בתקציבה סכום לכיסוי ההוצאות של צרכי ההתגוננות האזרחית בתחומה (בסעיף זה — תקציב הגא מקומי) שיקבע מדי שנה שר הפנים לפי הצעת ראש הגא, בשים לב ככל האפשר לצרכי ההתגוננות האזרחית של הרשות המקומית ולאפשרויותיה הכספיות לשאת באותו סכום; הרכב סעיפי תקציב הגא מקומי תקבע הרשות המקומית לפי הנחיות מפקד הגא מחוזי.

(ב) לא הוציאה הרשות המקומית עד סוף שנת התקציב את סכומי תקציב הגא המקומי, כולם או מקצתם, בהתאם להוראות שבתקציב, רשאי שר הפנים להורות כי סכום התקציב שלא הוצא כאמור יירשם בפנקסיה, כולו או מקצתו, כחוב המגיע להגא, ואם החוב לא שולם תוך חדשיים מיום מתן ההוראה על רישומו — להורות על תשלומו לידי הגא. (ג) גבתה הגא את החוב, חייבת היא להשתמש בכספי החוב לצרכי ההתגוננות האזרחית של הרשות המקומית שממנה נגבר.

(ד) רשות מקומית תמסור למפקד הגא מחוזי על פי דרישתו ידיעות על מידת הביצוע של תקציב הגא מקומי."

4 ס"ח תשי"ט, עמ' 306.

5 ס"ח תשי"ט, עמ' 286.

12. בסעיף 11 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 11

- (1) במקום הגדרת "בעל בית" יבוא:
"בעל", לגבי בית או מקום אחר – המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מהמקום, או שהיה מקבלה אילו המקום היה גותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, ולגבי מקום שתקופת השכירות הקבועה בחוזה השכירות היא עשרים וחמש שנה או יותר – שוכרו של המקום;
- (2) בהגדרת "רשות מוסמכת", בסופה יבוא "או לענין כל הוראה שבו";
- (3) בהגדרת "מקלט" תימחק הסיפה החל מן המלים "ובלבד שלא תאושר תכנית כאמור".

13. אחרי סעיף 11א לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 11א

"מפרטים למקלט 11ב. לא תאשר רשות מוסמכת תכנית להתקנת מקלט או להגדלתו אלא אם התכנית מתאימה למפרטים הטכניים ולמפרטים אחרים שנקבעו בת-קנות דרך כלל, לסוג מקלטים או למקלט מסויים; תקנות לפי סעיף זה אינן טעונות פרסום ברשומות אלא יובאו לידיעת הנוגעים בדבר בדרך שיוורה עליה שר הבטחון."

14. בסעיף 13 לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 13

- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
"א) היתה רשות מקומית סבורה שמקום מסויים, כולו או מקצתו, ראוי לשמש מחסה ציבורי, או יהיה ראוי לכך אחרי שיושלמו בו פעולות בניה או פיתוח, רשאית הרשות המקומית להמציא הודעה בכתב לבעל המקום ולמחזיק בו, כי בדעתה להועיד אותו מקום למחסה ציבורי (בסעיף זה – הודעה); אם לדעת הרשות המקומית דרושים תיקונים ושינויים במקום, כדי שיהיה ראוי לשמש מחסה ציבורי, תפרט ההודעה את תכנית השינויים והתיקונים שהיא תעשה, ואלה ייעשו על חשבונה; כן תישא הרשות המקומית בכל ההוצאות הנוספות שייגרמו בשל התאמת המקום למחסה ציבורי.";
- (2) בסעיף קטן (ה), במקום "לא יעשה המחזיק בו" יבוא "לא יעשה בעל המקום או המחזיק בו";
- (3) במקום סעיף קטן (ו) יבוא:
"ו) הומצאה הודעה כאמור בסעיף זה ולא הוגש ערר עליה, או הוגש ערר עליה אך היא אושרה בערר, יהיה המקום שאליו מתייחסת ההודעה – מקום שנועד למחסה ציבורי.";
- (4) בסעיף קטן (ז), במקום פסקה (1) יבוא:
"1) להרשות למי שהרשות המקומית או ראש הגא הסמיכוהו לכך לעשות במקום את התיקונים והשינויים הדרושים במידה שפורטו בהודעה, ואם שונו בערר – במידה ששונו.";

15. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 13א

"סמכות ראש הגא 13א. (א) ראש הגא רשאי להורות לרשות מקומית שתמסור, לגבי מקום פלוני הראוי לדעתו לשמש מחסה ציבורי, הודעה כאמור בסעיף להועיד מקום למחסה ציבורי

13(א), ושתעשה באותו מקום את השינויים והתיקונים שיפרט והדרושים להכשרתו כמחסה ציבורי; לא קיימה הרשות המקומית את ההוראה תוך הזמן שנקבע בה, רשאי ראש הגא בעצמו ובמקומה של הרשות המקומית למסור את ההודעה כאמור, ומשעשה כן, חייבת הרשות המקומית לעשות באותו מקום את השינויים והתיקונים שפורטו בהודעת ראש הגא.

(ב) לא עשתה הרשות המקומית תוך זמן סביר את התיקונים והשינויים כאמור, רשאי ראש הגא להורות על עשייתם; הוצאותיהם יהיו חוב המגיע להגא מהרשות המקומית, וסעיף 10א (ב) יחול עליהן.

(ג) נמסרה הודעה על ידי ראש הגא כי בדעתו להועיד מקום מסוים כמחסה ציבורי, יחול על ההודעה סעיף 13 כאילו היתה הודעה לפי אותו סעיף.

(ד) סעיף זה אינו גורע מסמכויות הרשות המקומית לפי סעיף

13.

תיקון סעיף 14 16. בסעיף 14 לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

“ (ג) לא יינתן היתר על פי שום חוק הדין בתכנון ובבניה להקמת בית או מבנה שהוא כולו או בעיקרו מפעל, או להקמת תוספת להם, אלא אם –

(1) תכנית הבניה שעליה יינתן ההיתר כוללת התקנת מקלט לבית, למבנה או לתוספת להם, או שתכנית התוספת להם כוללת הגדלת המקלט הקיים כפי שהרשות המוסמכת אישרה אותה, או שניתן, לפי סעיף זה, פטור מחובת הקמת המקלט או הגדלתו;

(2) בבית או במפעל הנמנים עם סוגים שנקבעו בתקנות – אישרה הרשות המוסמכת שמבנה חדר המדרגות, ואם לפי התכנית יהיה בהם מעבר אחר המוליך למקלט – גם המבנה של אותו מעבר, מתאימים למפרטים הטכניים והאחרים שנקבעו בתקנות כאמור;

כללה התכנית התקנת מקלט או הגדלתו, ייקבע בתנאי ההיתר שאין להשתמש במקלט ללא רשיון הרשות המוסמכת אלא כמחסה בשעת התקפה.”;

(2) בסעיף קטן (ז), אחרי פסקה (2) יבוא:

“ (3) לפטור בעל בית או בעל מפעל, המקים בבית או במפעל תוספת מבנה, מהחובה להתקין מקלט או להגדיל את המקלט הקיים, כאמור בסעיף קטן (ג), אם הוכח להנחת דעתה, שתנאי המקום או נסיבות אחרות מרשים זאת, ובין השאר – שבאותו בית או מפעל, או סמוך להם, יש מקלט שיוכל לשמש מחסה גם למחזיקים של תוספת המבנה, לעובדים בה ולרגילים לבקר בה, ושתהיה להם גישה נוחה אל המקלט.”;

(3) אחרי סעיף קטן (יא) יבוא:

“ (יב) ראש הגא רשאי להורות לרשות מקומית להשתמש בסמכות מסמכויותיה לפי סעיפים קטנים (ד), (ה) ו-(ו) בדבר התקנתו והחזקתו של

מקלט על ידי בעל בית או בעל מפעל פלוביים; לא קיימה הרשות המקומית את ההוראה תוך הזמן שנקבע בה, רשאית רשות מוסמכת להשתמש לצרכי ביצוע ההוראה באותה סמכות במקומה של הרשות המקומית.

17. האמור בסעיף 14 לחוק העיקרי יסומן "א)", בשורה השלישית שבו במקום "בהם" יבוא "בהן", ואחריו יבוא:

"(ב) הוראות שר הבטחון על פי תקנות לפי סעיף קטן (א) וקריאה לחפירת תעלות כאמור בו אינן טעונות פרסום ברשומות, ובלבד שיובאו לידיעת הנוגעים בדבר בכל דרך של פרסום הנראית למפקד הגא מחוזי."

18. בסעיף 15 לחוק העיקרי יסומנו סעיפים קטנים (ב) עד (ד) כסדרם (ה) עד (ז), ואחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) מקום שנועד לשמש מקלט על פי כל חיקוק לא יעמידנו אדם ללא רשיון הרשות המוסמכת לרשותו של אחר, בדרך של מכירה, שכירות או הרשאה או בכל דרך אחרת, אם הוא יודע או יכול לדעת בנסיבות הענין שהמקום ישמש בידי האחר שלא על מנת לחסות בו בשעת התקפה בלבד, אלא אם כן השימוש האחר הותר על ידי הרשות המוסמכת לפי סעיף זה.

(ג) תהא זו הגנה טובה לאדם הנאשם בעבירה על סעיף קטן (ב), אם יוכיח שערך מסמך בכתב על העסקה שמכוחה הועמד המקום לרשותו של אחר, שפירש בו כי המקום נועד לשמש למקלט וכי כל שימוש אחר בו אסור זולת על פי רשיון הרשות המוסמכת ושהמסמך או כפל ממנו נמסר לאדם האחר לפני שהמקום הועמד לרשותו.

(ד) הסכם להעמיד מקלט לרשותו של אחר בניגוד לאיסור שב- סעיף קטן (ב) – בטל, וכל צד להסכם חייב להחזיר את מה שקיבל מכוח ההסכם, או אם לא ניתן להחזירו בעין, את שוויו; אולם אם היה אותו הסכם חלק בלבד של עסקה, רשאי בית המשפט, אם ראה שהחלקים האחרים של העסקה ניתנים להפרדה, לקיים את החלקים של העסקה שאין בהם הפרת האיסור שבסעיף קטן (ב), הכל בתנאים שבית המשפט יראה לצודק בנסיבות הענין."

19. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 19א

19א. (א) שר הבטחון רשאי, בתקנות, באישור ועדת החוק והבטחון של הכנסת, להטיל חובה על מחזיקי מחסים ציבוריים ובעלי מקלטים לציידם בציוד, להחזיק את הציוד במצב ראוי לשימוש ולהתקין שילוט מתאים לפני הכניסה למחסה הציבורי או למקלט ולהחזיקו במצב תקין, ורשאי הוא לקבוע את צורת השילוט ומקומו.

(ב) הוצאות הפעולות על פי סעיף זה במקלט ציבורי ובמחסה ציבורי יחולו על הרשות המקומית; הוצאות כאמור שהוציא המחזיק במחסה ציבורי ניתנות גם לקיזוז עם כל חוב המגיע ממנו לרשות המקומית.

(ג) מחזיק במחסה ציבורי חב, לגבי הציוד והשילוט שבו, חבות של שומר חינם.

(ד) במקלט שאינו מקלט ציבורי ישתתפו בהוצאות רכישת הציוד לפי סעיף זה בעל הבית ודיירי הבית שאותם משמש המקלט, כאילו

"ציוד במחסה ציבורי ובמקלט

הוצאו אותה שעה להתקנת המקלט, וסעיפים 20 עד 20 יחולו על רכישת הציוד כאילו היתה עבודה נדרשת כאמור בסעיף 20; זכויות הקנין בציוד יהיו זכויות הקנין במקלט.

(ה) בהוצאות החזקת הציוד במקלט שאינו מקלט ציבורי ישתתפו הדיירים של הבית שאותם משמש המקלט בשיעור יחסי כיחס מספר החדרים שברשות כל דייר לכלל מספר החדרים בבית.

(ו) דין הוצאות הפעולות על פי סעיף זה שהיו במקלט שאינו מקלט ציבורי והנמצא בבית משותף כמשמעותו בחוק בתים משותפים, תשכ"א—1961 [נוסח משולב]⁶, כדין הוצאות שסעיף 42 של אותו חוק חל עליהן.

20. הפרק הרביעי לחוק העיקרי יסומן פרק חמישי, בכותרתו במקום "איפול והגנה על שמשות" יבוא "מצב הכן בהתגוננות האזרחית", ולפניו יבוא:

הוספת פרק
החלפת כותרת
של פרק

"פרק רביעי — ציוד ואימוני עובדים במפעלים"

20. שר הבטחון רשאי בתקנות —

(1) לחייב בעלי מפעלים להחזיק ולהתקין ציוד לצרכי ההתגוננות האזרחית ולאמן ולצייד את עובדיהם לצרכים כאמור, ובמספר מפעלים שבמכנה אחד — גם להועיד את הציוד והאימונים לשרת את כלל המפעלים האלה או חלק מהם ואת עובדיהם, הכל בהתחשב במספר העובדים ובסוגי המפעלים;

(2) להסמיך רשות לקבוע, בהוראה כללית, מסוייגת או למפעל מסויים, את פרטי הציוד וסוגיו שיחול עליהם חיוב לפי פסקה (1);

(3) לחייב עובדים של מפעלים שבעליהם חייבים לאמנם לפי פסקה (1), לקיים, לענין האימונים, את הוראותיו של מפקד הגא מחוזי ובכפוף להוראות אלה — את הוראות בעלי המפעלים;

(4) לחייב עובדים שסיימו אימונים לפי סעיף זה להדריך עובדים אחרים של מפעלם ושל מפעלים אחרים שבאותו מבנה;

(5) בציוד או באימונים שנועדו לפי פסקה (1) לשרת מספר מפעלים שבאותו מבנה — לקבוע את חובת ההשתתפות של כל אחד מבעלי המפעלים בהוצאות הציוד והאימונים, לרבות ההדרכה, את מידת ההשתתפות בהוצאות אלה, ואת זכויות הקנין של אותם בעלי המפעלים בציוד כאמור, הכל בכפוף לאמור בסעיף 20;

(6) לענין תקנות לפי סעיף זה, כולן או מקצתן, לקבוע

מה הוא מפעל ואת מי יש לראות כבעל מפעל וכעובד במפעל;

(7) בהסכמת שר המשפטים, לקבוע דרכים לבירור חילוקי דעות בדבר שיעור ההשתתפות בהוצאות וזכויות הקנין בציוד

סמכות לחייב
באימוני עובדים
של מפעלים
ובציודם

⁶ ס"ח תשכ"א, עמ' 201.

כאמור בפסקה (5), כדרך חלופה לכירור בבית המשפט, וכן דרכים להוצאה לפועל של החלטות שניתנו באותו כירור.

הוצאות פעולות
המשרתות יותר
ממפעל אחד

20ח. הוטל לפי סעיף 120(1) על בעל מפעל חיוב בדבר החזקת ציוד או התקנתו ובדבר אימוני עובדים על מנת שישרתו גם מפעלים אחרים שבאותו מכנה, יחולו הוראות אלה:

(1) באין הסכם בין כל בעלי המפעלים הנוגעים בדבר על שיעור ההוצאות של קיום החיוב, על חלקו של כל אחד מהם בהוצאות אלה ועל מועד תשלומו, רשאי בעל המפעל שהוטל עליו החיוב להודיע בכתב על העדר הסכם לרשות המוסמכת במועד שנקבע בתקנות או על פיהן, ומשעשה כן רשאי הוא שלא לקיים את החיוב במידה שלא שולם לו חלקם של יתר בעלי המפעלים בהוצאות המשווערות של קיום החיוב כפי שאישרה אותן הרשות המוסמכת;

(2) נמסרה לרשות המוסמכת הודעת בעל מפעל לפי סעיף זה, רשאית היא למנוח אדם, לרבות אותו בעל מפעל עצמו (להלן – גובה), לגבות את חלקם של יתר בעלי המפעלים הנוגעים בדבר בהוצאות המשווערות כפי שאושרו לפי סעיף זה, ולתת לגובה הוראות לגביה ולמסירת הפדיון לידי בעל המפעל שעליו הוטל החיוב;

(3) היחה הרשות המוסמכת סבורה כי גביית חלקיהם של בעלי המפעלים החייבים להשתתף בהוצאות המשווערות כאמור כרוכה בטרחה רבה, רשאית היא לקבוע כי הגובה זכאי לשכר גביה, בשיעור שתקבע, ודין השכר, לענין גבייתו, כדין ההוצאות;

(4) אישרה הרשות המוסמכת בתעודה את הסכום הניתן לגביה מבעל מפעל פלוני לפי סעיף זה, יחולו על גביית הסכום שאושר כאמור הוראות פקודת המסים (גביה),⁷ למעט סעיף 12 שבה.

20ט. דין האימונים של עובד לפי פרק זה, לרבות הדרכה, לכל דבר כדין עבודה במפעל שבו הוא עובד.

דין האימונים
כדין עבודה

דין המדינה כמעביד.²⁰ תקנות לפי פרק זה יחייבו גם את המדינה כמעביד.

תיקון סעיף 21

21. בסעיף 21 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "ההכרזה יכול שתהא לשטח המדינה כולה, או לגבי חלק ממנה או לגבי מקום מסויים.";

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) הרשיונות לפי סעיף 15(א) המקנים זכות שימוש במקלט למטרה אחרת מאשר לחסות בו בשעת התקפה – בטלים;

(5) על המחזיק במקלט לפנותו מיד מן המיטלטלין שבו, למעט הציוד שהוא חייב להחזיקו במקלט לפי דיני ההתגוררנות האזרחית;

⁷ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ז, עמ' 1374.

(6) רשאי מפקד הגא מחוזי או בעל דרגה כפי שקבע ראש הגא, שהמפקד הסמיכו לכך, אם שוכנע שהדבר דרוש למתן מחסה לציבור בשעת התקפה, להורות למחזיק במחסה ציבורי לפנותו מן המיטלטלין שבו, כולם או מקצתם, ולהפסיק את השימוש בו, כולו או מקצתו, שלא לצורך ההתגוננות האזרחית, או להטיל סייגים או הגבלות על שימוש כאמור;

(7) לא קויימו הוראות פסקאות (5) או (6), רשאי חבר הגא, שראש הגא או מפקד הגא מחוזי מינהו לכך, לפנות מיטלטלין מתוך מחסה ציבורי או מתוך מקלט, אם יש במיטלטלין כדי להפריע לשימוש יעיל במקלט או במחסה הציבורי לצרכי ההתגוננות האזרחית;

(8) המחזיק במחסה ציבורי או במקלט חייב לפתחם ולהחזיקם פתוחים בכל עת, כדי לאפשר בשעת התקפה לכל אדם הנמצא סמוך להם להיכנס אליהם מיד ולשהות בהם עד תום שעת ההתקפה.

22. אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

"פינוי מיטלטלין 21א. מיטלטלין שפוננו ממקלט או ממחסה ציבורי לפי סעיף 21, ינהגו בהם כך:

(1) היו בעלי המיטלטלין או מי שנראה מוסמך לפעול בשם הבעלים נוכחים בזמן הפינוי – יימסרו המיטלטלין לידיהם;

(2) לא היו נוכחים, יוחסנו המיטלטלין על חשבון הבעלים במקום שקבע אותו ראש הגא או מפקד הגא מחוזי, אולם אם היו המיטלטלין פסידיים, רעילים או מסוכנים מבחינה אחרת, ינהג בהם מבצע הפינוי בדרך הנראית לו כנסיבות הענין כמתאימה ביותר למניעת נזק לבעליהם או להקטנתו, לרבות מכירתם;

(3) על בקיטת אמצעי הטיפול במיטלטלין שפוננו, כאמור בסעיף זה, תומצא הודעה לבעליהם; הודעה על החסנתם תפרש גם את הסמכות למכור אותם כאמור בסעיף זה;

(4) מיטלטלין שהוחסנו לפי סעיף זה ולא פוננו על ידי בעליהם ממקום החסנתם תוך שלושים יום מיום המצאת ההודעה על החסנתה, מותר למכרם על פי הוראות ראש הגא או מפקד הגא מחוזי;

(5) כדי להסיר ספק באמר בזה שמיטלטלין שנמכרו לפי סעיף זה יעמדו לקנין הקוגנה כשהם נקיים מכל משכון, שעבוד ועיקול שהיו רובצים עליהם ערב המכירה, ולאחר שהוצאות ההחסנה, ההודעה והמכירה ינוכו מדמי המכר, יחולו המשכון, השעבוד או העיקול על דמי המכר, והעודף ישולם לבעלי המיטלטלין על פי דרישתם;

(6) הודעה על החסנה לפי סעיף זה שהומצאה באחת הדרכים האמורות בסעיף 23(ג), רואים אותה בכל מקרה, ועל אף

הוספת סעיפים
21א ו-21ב

האמור באותו סעיף, כאילו הומצאה במועד הקבוע בו והגיעה לידעתו של הנוגע בדבר;

(7) שום דבר בסעיף זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מאחד-ריותו הפלילית והאזרחית של בעל המיטלטלין על אי-פינוים.

21ב. (א) ראתה ועדה שנתמנתה כאמור בסעיף זה, כי מן הצדק לעשות כן, רשאית היא לחייב את הרשות המקומית לשלם למחזיק במחסה ציבורי, לפי דרישתו בכתב, את ההוצאות, כולן או מקצתן, של פינוי מיטלטלין שביצע על פי הוראה לפי סעיף 21 (ב) (6) ושל החסנתם.

(ב) שר המשפטים ימנה לענין סעיף זה ועדה של שלושה, אחד הכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום, והוא יהיה יושב-ראש, אחד שימליץ עליו שר הבטחון, ואחד שימליץ עליו שר הפנים, ובלבד שלפחות שנים מחברי העדה לא יהיו עובדי המדינה ושעובד הרשות המקומית לא יהא חבר העדה.

שיפוי

23. הפרק החמישי לחוק העיקרי יסומן פרק שמיני ולפניו יבוא:

"פרק ששי — חמרים רעילים"

22א. ראה שר הבטחון כי יש בפזורו של חומר מסויים כדי לסכן חיי אדם או בריאותו או לגרום נזק לרכוש, רשאי הוא, בצו, להכריז על אותו חומר כעל חומר רעיל לענין חוק זה.

הכרזה על חמרים רעילים

22ב. (א) שר הבטחון רשאי בתקנות לקבוע הוראות בדבר — פיקוח על החזקה

(1) הטלת חובה על המחזיקים חמרים רעילים למסור עליהם את הפרטים שיקבע, לרבות פרטים על אריזתם של החמרים הרעילים, על המבנה שבו הם מוחזקים ועל הסביבה שבה מצוי המבנה, וכן בדבר התנאים והסייגים למסירת הפרטים, הדרר-כים והמועדים למסירתם והרשות שלה יימסרו;

(2) הסמכת רשות לצוות על מי שמסר פרטים על חומר רעיל לפי פסקה (1) או החייב במסירתם על פיה לבקוש באמ-צעים שיפורטו בצו של הרשות ושיש בהם, לדעת הרשות, כדי למנוע בתקופת קרבות סכנה לחיי אדם או לבריאותו או פגיעה ברכוש אגב החזקתו בחומר הרעיל, לרבות העברתו למבנה מסוג אחר או למקום אחר, וכן בדבר אצילת סמכותה האמורה של הרשות;

(3) הסמכת רשות לבצע צו לפי פסקה (2) בשעת התקפה או בשעה שעומדת בתקפה, במקום הימצאם של החמרים הרעילים, הכרזה על מצב הכן בהתגוננות האזרחית לפי חוק זה, בין שהצו ניתן לפני ההכרזה או תחילת ההתקפה ובין שניתן לאחר מכן, וזאת במקומו של מי שניתן לו הצו ועל חשבונו, בדבר התנאים, הסייגים והדרכים לביצוע צו כאמור על ידי הרשות, לרבות מכירת החומר הרעיל והשמדתו וסגירת המפעל וכן בדבר אצילת סמכותה האמורה של הרשות;

(4) הגבלות או איסורים על העברת חמרים רעילים, בסייגים שיקבע, ממקום למקום, בשעת התקפה או בשעה שעומדת בתקפה במקום הימצאם של החמרים, בכל שלב משלבי ההעברה – הכרזה על מצב הכן בהתגוננות אזרחית לפי חוק זה.

(ב) תקנות לפי סעיף זה אינן גורעות מהוראות שבחיקוק אחר.

22ג. מי שניתן לו צו לפי סעיף 22ב (א) (2) ולא ביצעו, כולו או מקצתו, במועד שנקבע בצו, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שהוא מוסמך להטיל לפי חוק זה על אי-קיום הצו, לצוות על ביצועו של הצו במקומו של הנשפט ועל חשבונו, או על מכירתו של החומר הרעיל, וכן, אם הנשפט הוא גם בעל מפעל המשתמש בחומר הרעיל לייצור, לשיווק או למטרה כיוצאת באלה – על סגירתו של המפעל או של כל חלק ממנו עד לכיצועו של הצו או עד למכירת החומר, הכל בתנאים שימצא לנכון להטיל; סמכות זו אינה גורעת מסמכות לפי סעיף 22ב (א) (3).

סמכות בית המשפט בדבר אכיפת צו

22ד. על מכירות חמרים רעילים לפי פרק זה יחול סעיף 21א (5), בשינויים המחוייבים.

דין מכירות

פרק שביעי – ציוד אישי

22ה. שר הבטחון, בהסכמת שר העבודה ובאישור ועדת החוץ והבטחון וועדת הכספים של הכנסת, רשאי בתקנות להטיל היטל המיועד לרכישת ציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית (להלן – ההיטל).

הטלת היטל

22ו. תקנות לפי סעיף 22ה יפרטו –

- (1) את סוגי בני אדם מבין המבוטחים ביטוח זקנה וחיים לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח–1968, שעליהם יוטל ההיטל, שיעורו ומועד תשלומו;
- (2) את סוגי בני אדם הזכאים לקבל, ללא תשלום, ציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית;
- (3) את סוגי הציוד שיינתנו ללא תשלום כאמור.

החייבים בהיטל והזכאים לקבלת ציוד

22ז. ההיטל ייגבה על ידי המוסד לביטוח הלאומי ויועבר על ידי לאוצר המדינה, בניכוי ההוצאות המינהלתיות שהוציא לגבייתו; שר הבטחון ושר העבודה יקבעו בצו את שיעור הוצאות אלה.

גביה על ידי המוסד לביטוח לאומי

22ח. ההיטל ייגבה כתוספת לדמי ביטוח זקנה וחיים לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח–1968, ממי שחייב באותם דמי ביטוח, וכל ההוצאות על דמי ביטוח זקנה וחיים שבאותו חוק יחולו גם על ההיטל, בשינויים המחוייבים ובאין הוראה אחרת בפרק זה או על פיו; אולם על אף האמור באותו חוק רשאי מעביד לנכות משכר עובדו את מלוא ההיטל ששילם בעדו.

ההיטל-תוספת לדמי ביטוח

22ט. לענין ציוד הניתן ללא תשלום לפי חוק זה רשאי שר הבטחון לקבוע בתקנות את –

- (1) דרכי חלוקתו ומועדיה לכל סוג של זכאים;
- (2) הנסיבות שבהן בלבד מותר יהיה להחליפו ללא תשלום בציוד מאותו סוג, ובמקרה של אבדן – למסור ציוד מאותו סוג במקומו;
- (3) דרכי החזקתו והטיפול בו;
- (4) המועד והנסיבות שבהם יש לשאתו, להתקינו או להש-תמש בו בכל דרך אחרת.

22י. לבית הדין האזורי שלפי חוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט–1969⁹, סמכות ייחודית בכל הנוגע בחיוב בהיטל.

ציוד שנרכש
בתשלום

22יא. שר הבטחון, באישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, רשאי בתקנות להטיל חובה, דרך כלל או על סוג בני אדם, להצטייד על חשבונם בציוד אישי לצרכי התגוננות אזרחית למעט ציוד הניתן ללא תשלום לפי פרק זה – בשביל החייבים עצמם ובשביל הקטינים הגרים עמם, וכן להורות בדבר קביעת המועד והנסיבות שבהם יש לשאת את הציוד, להתקינו או להשתמש בו בכל דרך אחרת.

הוספת סעיף 23

24. אחרי סעיף 23 לחוק העיקרי יבוא:

23א. (א) מתוך הסכומים המגיעים מאוצר המדינה לרשות מקומית על פי דין או הסכם או בדרך אחרת, מותר לאוצר המדינה לשלם להגא, על פי דרישת הגא ובאישור שר הפנים, כל חוב המגיע להגא מאותה רשות מקומית לפי סעיפים 10 (ה) או 10א, כולו או מקצתו, הכל במידה שאין על הסכום המגיע לרשות המקומית כל משכון, שעבוד, עיקול או איסור העברה אחר, ורואים את התשלום להגא כתשלום לרשות המקומית.

(ב) סעיף זה אינו גורע מדרכי גביה אחרים של חוב שחבה רשות מקומית להגא.

"ביחוי חוב
הרשות המקומית
מסכומים המגיעים
מהאוצר

תיקון סעיף 24

25. בסעיף 24 לחוק העיקרי –

(1) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו כסדרם (ה) ו-(ו), סעיף קטן (ה), יסומן "ט", ובמקום סעיפים קטנים (א) עד (ב) יבוא:

"(א) חבר הגא שעשה אחת מאלה:

- (1) לא מילא תפקיד שהוטל עליו כדין או התרשל במילוי;ו;
- (2) סירב לציית לפקודה או להוראה שניתנה לו כדין;
- (3) הזיק לציוד או לרכוש אחר שניתן לו כחבר הגא או התרשל בשמירתם,

דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס 500 לירות, ואם נעברה העבירה בתקופת קרבות, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 2,000 לירות.

⁹ ס"ח תשכ"ט, עמ' 70.

(ב) מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על דיני ההתגוננות האזרחית או התרשל במילויים, ולא נקבע לעבירה עונש אחר בחוק זה;
- (2) לבש מדים או ענד סימני היכר של הגא בלי שהיה מוסמך לכך;
- (3) הפריע כיודעין לחבר הגא במילוי תפקידו או בשימוש בסמכויות הנתונות לו לפי דיני ההתגוננות האזרחית,

דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס 500 לירות, ואם נעברה העבירה בתקופת קרבות, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 2,000 לירות.

(ג) אדם אשר ללא היתר מאת ראש הגא או ממיי שהסמיכו לכך בכתב השתמש במלים "התגוננות אזרחית", "הגא", "אושר על ידי ראש הגא" או במלים אחרות העשויות ליצור רושם של מתן חסות או אישור מטעם הגא, לתיאור של חבר בני-אדם, עסק, משלח-יד, מוסד, שירות, מוצר או כיוצא באלה, בין בדרך של ציון שמם ובין בדרך אחרת, דינו – קנס 3,000 לירות.

(ד) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה והיא עבירה נמשכת, דינו, בנוסף לכל עונש לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), קנס 20 לירות או מאסר יומיים לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר ההרשעה או לאחר המצאת התראה בכתב ממיי שראש הגא הסמיכו לכך.;

(2) אחרי סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ז) העובר על הוראות סעיף 15 (ב), דינו – מאסר שנה אחת או קנס 20,000 לירות. בית המשפט רשאי בנוסף לכל עונש שהוא מוסמך להטילו, ולאחר שנתן למחזיק במקלט הזדמנות להשמיע את טענותיו, לצוות על אלה, כולם או מקצתם:

- (1) הפסקתו של כל שימוש במקלט הנוגד דיני ההתגוננות האזרחית;
- (2) פינוי המקלט על ידי המחזיק;
- (3) מסירת המקלט לידי מי שראה בית המשפט לנכון בנסיבות הענין כדי להבטיח את השימוש במקלט על פי דיני ההתגוננות האזרחית.

(ח) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו רשאי לתבוע, בהליכים אזרחיים בדבר הפסקת השימוש במקלט, פינויו ומסירתו, כל סעד שבית המשפט רשאי לתתו בהליכים לפי סעיף קטן (ז).;

(3) אחרי סעיף קטן (ח) יבוא:

"(ט) על אף האמור בכל חוק יהיו עבירות לפי סעיף זה עוונות לכל דבר."

26. בסעיף 24 לחוק העיקרי, במקום "עבירה על תקנה שהותקנה לפי חוק זה" יבוא "עבירה על דיני ההתגוננות האזרחית".

תיקון סעיף 24א

27. אחרי סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 24ב

"דין משמעתי 24ב. חבר הגא שאיגרו חייל כפוף לדין משמעתי כאמור בתוספת."

- (1) פסקה (4) – בטלה;
 (2) בפסקה (8), בסופה יבוא "למעט חומר רעיל שהוכרו עליו לפי סעיף 22א".

„תוספת

(סעיף 24ב)

הגדרות

1. בתוספת זאת –

„קצין שיפוט” – אחד מאלה:

- (1) מפקד יחידה בהגא שהוא חייל ודרגתו אינה למטה מדרגת רב־סרן;
 (2) חייל בדרגת סרן, וראש הגא העניק לו סמכות של קצין שיפוט;
 (3) מפקד יחידה בהגא שאינו חייל, והוא קצין הגא בדרגה המקבילה לפחות לדרגת רב־סרן;
 „עבירת משמעת” – עבירה לפי סעיף 24(א) לחוק ולגבי מי שנתקבל להגא כמתנדב – עבירה לפי סעיף 24(א) (3) בלבד;
 „שוטר צבאי” – כמשמעותו בסעיף 227 לחוק השיפוט הצבאי, תשט”ו–1955.

2. (א) על עבירת משמעת יכול קצין שיפוט להטיל אחד הענשים
 קצין שיפוט
 והגבלותיה האלה:

- (1) אתראה;
 (2) נזיפה;
 (3) קנס שלא יעלה על 80 לירות;
 (4) הורדה בדרגה;
 (5) בעבירה שנעברה בתקופת קרבות – מחבוש עד חמישה עשר יום.

(ב) לא ישב קצין שיפוט בדין לפי תוספת זאת אלא אם דרגתו גבוהה בשתי דרגות מדרגת הנאשם.

(ג) העונש של הורדה בדרגה לא יוטל על קצין בהגא אלא על ידי מפקד הגא מחוזי.

3. קצין שיפוט שהטיל על אדם קנס רשאי להטיל עליו מחבוש, יום אחד במקום כל חמש לירות קנס, למקרה שהקנס לא ישולם במועדו. מחבוש במקום קנס

4. נחשב אדם לפי סעיף 3, ולפני שנסתיימה תקופת המחבוש שולם חלק מן הקנס, תקוצר תקופת המחבוש לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו. קיצור תקופת מחבוש במקום קנס

5. קצין שיפוט שהובא לפניו אדם לדין ומצאו אשם בעבירת משמעת, יכול לחייבו, בנוסף לכל עונש, בתשלום פיצויים להגא על הנזק שנגרם עקב העבירה, אך אין קצין שיפוט יכול לחייב נאשם בתשלום פיצויים בסכום העולה על 100 לירות; החיוב בפיצויים אינו משחרר מאחריות לנזקים לפי כל דין אחר.

6. קנס או פיצויים שנפסקו ולא שולמו במועדם יוכרו מהמגיע לנידון מזמן לזמן עקב שירותו בהגא או ייגבו כאילו היו מס כמשמעותו בפקודת המסים (גביה), ואותה פקודה – למעט סעיף 12 – חלה עליהם, או ינהגו גם בדרך זו וגם בדרך זו; קנס שנגבה ישולם להגא.

7. קצין שיפוט שהטיל מחוש רשאי להורות בפסק, כי העונש, כולו או מקצתו, יהיה על תנאי ויהיה תלוי ועומד לתקופה שנקבעה בפסק, ובלבד שלא תעלה על שנתיים מיום הפסק.

8. (א) מי שנידון למחוש על תנאי, לא ישא את ענשו אלא אם עבר תוך התקופה שנקבעה בפסק (להלן – תקופת התנאי) עבירה מסוג העבירה שעליה נענש, או אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בפסק, וקצין שיפוט הרשיעו עליה (להלן – עבירה נוספת) תוך תקופת התנאי או לאחריה.

(ב) הוטל מחוש על תנאי והנידון הורשע בעבירה נוספת, יורה קצין השיפוט שדן בעבירה הנוספת על הפעלת המחוש על תנאי.

(ג) מי שהופעל נגדו מחוש על תנאי, יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את המחוש על תנאי.

(ד) קצין שיפוט שהרשיע נאשם בעבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מחוש, רשאי, על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא להפעיל את המחוש על תנאי אלא להורות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם ראה קצין השיפוט שבנסיבות הענין אין זה מן הצדק להפעיל את המחוש על תנאי; לא ישתמש קצין שיפוט בסמכות לפי סעיף קטן זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של נאשם בשל עבירה נוספת.

(ה) לא יטיל קצין שיפוט מחוש על תנאי בשל עבירה נוספת אם נעברה תוך תקופת התנאי.

(ו) מי שהוטל עליו עונש מחוש בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מחוש על תנאי, ישא את תקופת המחוש בזו אחר זו, זולת אם קצין השיפוט שמצא אותו אשם בעבירה נוספת, הורה ששתי התקופות, כולן או מקצתן, יהיו חופפות; אולם תקופת המחוש הרצופה שעל הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על עשרים וחמישה יום.

(ז) צו לפי סעיף קטן (ב) ניתן לערר בהתאם לסעיף 14 לתוספת זאת.

(ח) מחוש על תנאי לא יופעל אם חדל הנידון להיות חבר הגא.

9. מי שנידון על עבירת משמעת למחוש ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למחוש, ישא את הענשים יחד, והוא כשקצין השיפוט אשר הטיל

את העונש השני לא הורה שהנידון ישא כולם או מקצתם בזה אחר זה; אולם תקופת המחבוש הרצופה אשר על הנידון לשאת לא תעלה בסך הכל על עשרים וחמישה יום.

10. מי שהוטל עליו מחבוש על עבירת משמעת, ישא את עונשו בחדר משמר או במחנה מעצר שבהם חייל נושא עונש מחבוש לפי חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955.

מקום נשיאת עונש מחבוש

11. קצין שיפוט לא ידון נאשם ולא יגבה עדויות אלא בפניו; בתחילת הדיון יקרא בפניו את דברי התלונה, ולפני מתן הפסק יתן לו הזדמנות להשמיע את דברו.

סדרי הדין המשמעתי

12. תם הדיון ולא החליט קצין השיפוט לבטל את התלונה, יפסוק בה, ואם נמצא הנאשם אשם – יקבע את עונשו.

פסק דין משמעתי

13. (א) מי שהוזמן על עבירה לדין משמעתי ונמנע מהתייצב, ללא צידוק המניח את דעתו של קצין השיפוט, רשאי קצין השיפוט להורות לשוטר או לשוטר צבאי לעצור את הנאשם ולהביאו לפני קצין שיפוט.

סמכות קצין שיפוט לכפות התייצבות

(ב) מי שנידון למחבוש על עבירת משמעת, או שהופעל נגדו מחבוש על תנאי, ונמנע מהתייצב לבשיאת העונש במקום שקבע לכך קצין שיפוט, ללא צידוק המניח את דעתו, רשאי קצין שיפוט להורות לחבר הגא, לשוטר או לשוטר צבאי לעצור את הנידון ולהביאו למקום העונש.

14. מי שקצין שיפוט הטיל עליו עונש בשל עבירת משמעת רשאי, תוך עשרה ימים מהיום שהודיעו לו על הפסק, להגיש עליו ערר בכתב לפני מפקד הגא מחוזי, והמפקד רשאי לדחות את הערר או לבטל את ההרשעה והעונש או לאשר את ההרשעה ולהפחית את העונש; היה קצין השיפוט שפסק את העונש בעצמו מפקד הגא מחוזי, יבוא במקומו ראש הגא לענין הערר על הטלת העונש.

ערר על פסק

15. הערר יוזמן לשמיעת הערר, הוזמן ולא התייצב לערר, רשאי מפקד הגא מחוזי להחליט בערר שלא בפניו של העורר.

אי-התייצבות העורר

16. קצין שיפוט בבירור עבירת משמעת ומפקד הגא מחוזי הדן בערר לא יהיו כפופים לדיני ראיות, ויפעלו בדרך הנראית להם מועילה ביותר לבירור התלונה או הערר, והוא כשאינן בחוק זה או בתקנות לפיו הוראה אחרת בענין זה.

אי-תחולת דיני הראיות

17. (א) עונש שאינו על תנאי, אין להפסיק או לעכב את ביצועו אלא מכוח סעיף 21 לתוספת זאת או בנסיבות המפורטות בסעיף זה.

ביצוע פסק

(ב) קצין השיפוט שפסק את העונש או מפקד הגא מחוזי המוסמך לדון בערר על הטלת העונש, רשאים להפסיק או לעכב את ביצועו של העונש עד למועד הסיום של הליכי הערר או עד תום המועד להגשתו, הכל לפי המאוחר יותר.

18. לא יובא אדם לדין בפני קצין שיפוט על עבירת משמעת אם עברה שנה אחת מיום ביצועה, ופסק שניתן על פיה לא יבוצע אם עברו שלוש שנים מיום נתינתו.

המיישנות

19. (א) תוספת זאת אינה גורעת מסמכותו של בית משפט לשפוט בעבירות משמעת; אולם לא יובא אדם לדין לפני בית משפט על מעשה או מחדל שנידון עליהם על ידי קצין שיפוט ולא יובא לדין לפני קצין שיפוט על מעשה או מחדל אם נידון עליהם בבית משפט.

(ב) מי שנידון על עבירת משמעת למחבוש על תנאי והובא לדין לפני בית משפט בשל עבירה נוספת, יהיו לבית המשפט כל הסמכויות של קצין שיפוט על פי תוספת זאת להפעלת המחבוש על תנאי או להארכת התנאי, והוראות סעיף 8 לתוספת זאת יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין.

20. מי שהובא לדין לפי תוספת זאת על מעשה או מחדל פלוני וחוייב או זוכה, לא יובא שנית לדין לפי תוספת זאת על אותו מעשה או מחדל.

21. ראש הגא רשאי לבטל עונש שהוטל לפי תוספת זאת, להפחיתו או להמירו בעונש קל יותר, ובכלל זה להמיר עונש מחבוש במחבוש על תנאי.

22. מי שחוייב בתשלום פיצויים להגא לפי סעיף 5 לתוספת זאת, רשאי ראש הגא לבטל את החיוב בפיצויים או להקטין את שיעורם.

23. תוספת זו תחול גם על מי שחדל לחלוטין או לשעה להיות חבר הגא, לאחר שביצע עבירה לפי סעיף 24 (א) (3) לחוק בכל ענין הנוגע לאותה עבירה ובכפופות לאמור בסעיף 8 (ח) לתוספת זאת, ובלבד שהתלונה על העבירה הוגשה לקצין שיפוט תוך ששים יום מהיום שבו חדל להיות חבר הגא.

24. שר הבטחון רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי הגשת תלונה על עבירת משמעת וסדרי הדין בשיפוט המשמעתי.

אין אחריות
משמעתית פעמיים

המתקת ענשים

ביטול חיוב
בפיצויים או
הקטנת שיעורם

תחולת תוספת
זאת על מי
שחדל להיות
חבר הגא

תקנות

30. בחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965—10

תיקון חוק
התכנון והבניה

(1) האמור בסעיף 203 יסומן "א)", ובמקום פסקה (5) שבו יבוא:

"(5) אי-הקמת בור מים במקום כשתנאי ההיתר מחייבים את

הקמתו";

(2) אחרי סעיף קטן (א) לסעיף 203 יבוא:

"(ב) הקמתם של בנין או של הוספה לבנין קיים ללא התקנת מקלט כשקיימת חובה להתקינו לפי כל חיקוק, או הקמתם ללא מקלט מותקן לפי תכנית שאישרה הרשות המוסמכת כאמור בחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951 — רואים, לענין פרק זה, כעבודה בסטיה ניכרת מתנאי ההיתר, על אף האמור באותם התנאים";

(3) בסעיף 225, בסוף כותרת השוליים יבוא "והגא", ובסוף הסעיף יבוא: "ולראש הגא או למפקד הגא מחוזי כאמור בחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951, אם יש להם יסוד סביר להניח כי מבצעים עבודת בניה בסטיה ניכרת מתנאי ההיתר, כאמור בסעיף 203 (ב)";

(4) אחרי סעיף 225 יבוא:

225. הנותן צו הפסקה מינהלי מחמת האמור בסעיף 203 (ב), ימסור הודעה על כך גם לבעל המקרקעין, אך אין באי-מסירת ההודעה כדי לפסול את תקפו של הצו.

"מסירת צו
הפסקה לבעל
מקרקעין

31. תקנות-שעת-חירום (ייעול שירותי ההתגוננות האזרחית), תשכ"ז-1967 11 — בטלות. ביטול

32. כדי להסיר ספק נאמר בזה שתקנות שהותקנו לפני תחילתו של חוק זה על פי סעיף 27 (ג) (4) לחוק העיקרי יעמדו בתקפן עד שיוחלפו על ידי תקנות מכוח סעיף 20 של החוק העיקרי, הכל במידה שאין בהן סתירה להוראות סעיף 20.

משה דיין
שר הבטחון

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

